

erstatningsansvar, såfremt skaden er forvoldt forsættligt eller ved grov uagtsomhed.

Den ændrede bestemmelse vil formodentlig navnlig få betydning i de situationer, hvor de driftsansvarlige myndigheder efter lovforslaget nu bliver erstatningspligtige for de skader, der forvoldes af privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner m.v. De pågældende sundhedspersoner er således private erhvervsdrivende, som ikke er underlagt instruktionsbeføjelse fra den driftsansvarlige myndighed. Vurderingen af, hvorvidt der skal rettes et regreskrav over for de pågældende sundhedspersoner, vil skulle foretages af vedkommende forsikringselskab eller selvforsikrende myndighed.

For så vidt angår personer, der ansættelsesretligt er tilknyttet den driftsansvarlige myndighed, f.eks. ansatte på sygehuse, vil den udvidede regresret formodentlig i praksis få mindre betydning, fordi de pågældende driftsansvarlige træffer de foranstaltninger af organisatorisk karakter, der er nødvendige for at sikre bl.a. kvaliteten af det sundhedsfaglige arbejde.

Til nr. 13

I § 9, stk. 1, opregnes de myndigheder, som direkte er forpligtede til at yde erstatning efter loven.

Efter *stk. 1, nr. 1*, påhviler erstatningspligten for offentlige sygehuse og præhospitalet indsats de driftsansvarlige myndigheder, dvs. amtskommuner og H:S. Bestemmelsen er uændret i forhold til den gældende lov for så vidt angår erstatningspligten for offentlige sygehuse.

Efter *stk. 1, nr. 2*, påhviler erstatningspligten for skader, der er sket i forbindelse med behandling på sygehus m.v. i udlandet, jf. den foreslåede § 1, stk. 3, patientens bopælsamtskommune og såfremt patienten ikke har bopæl her i landet, opholdsamtskommunen. Bestemmelsen svarer til den gældende lov for så vidt angår skader, der er sket på udenlandske sygehuse m.v.

Efter *stk. 1, nr. 3*, påhviler erstatningspligten for skader sket i amtsstandplejen og de kommunale sundhedsordninger de driftsansvarlige myndigheder, dvs. vedkommende amtskommune eller kommune.

Erstatningspligten for skader sket i forbindelse med behandling på tandlægeskolerne under universiteterne påhviler efter *stk. 1, nr. 4*, den driftsansvarlige myndighed herfor.

Efter *stk. 1, nr. 5*, har amtskommuner, Københavns, Frederiksberg og Bornholms kommuner pligt til at yde erstatning for skader, der opstår i forbindelse med undersøgelse, behandling m.v. hos privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner eller private syge-

huse m.v. beliggende i den pågældende amtskommune eller kommune, hos læger, der uden at være privatpraktiserende, virker som vagtlæger samt læger, der uden at være privatpraktiserende, foretager vaccination i henhold til lov nr. 634 af 17. december 1976 om tilbud om gratis vaccination mod visse sygdomme.

Med bestemmelsen overtager de offentlige myndigheder erstatningsansvaret for skader sket hos privatpraktiserende autoriserede sundhedspersoner og for private sygehuse m.v., jf. dog bestemmelsens stk. 2. Dette skal ses på baggrund af, at der med patientforsikringsordningen er tale om en såkaldt "no fault" forsikringsordning, dvs. en ordning, hvor patientens ret til erstatning ikke beror på, at nogen person har pådraget sig ansvar for skaden i kraft af en begået fejl, men alene på, om de særlige kriterier for erstatningsberettigelse i lovens §§ 2-4 er opfyldt. De pågældende sundhedspersoner har således ikke efter gældende lovgivning en pligt til at tegne forsikring herfor eller afholde udgifter til en sådan erstatning.

Med lovforslaget får patienterne en udvidet adgang til erstatning, og dermed en forbedring af deres retsstilling. Regeringen har bl.a. ud fra disse hensyn og hensynet til at udvidelsen af dækningsområdet bør ske på en administrativ enkel og for samfundet ressourcebesparende måde, fundet det mest hensigtsmæssigt, at det offentlige overtager erstatningsansvaret for denne gruppe sundhedspersoner og institutioner.

Med forslaget overtager de driftsansvarlige myndigheder også ansvaret for de skader, som de pågældende sundhedspersoner i dag er ansvarlige for efter almindelige erstatningsretlige regler. Efter gældende lovgivning har de pågældende ikke pligt til at tegne forsikring til dækning af dette ansvar, men de fleste praktiserende læger m.fl. har efter det for ministeriet oplyste tegnet en erhvervsansvarsforsikring. Det har ikke været muligt at få mere præcise oplysninger om størrelsen af forsikringstegning i forbindelse hermed, jf. at disse forsikringer ikke er lovpligtige.

Skader, der ligger under lovens udgrænse for erstatning på 10.000 kr., og som de ansvarlige privatpraktiserende sundhedspersoner er erstatningspligtige for efter almindelige erstatningsretlige regler, samt udgifter til erstatninger efter patientforsikringsordningen, som den driftsansvarlige myndighed kan kræve tilbagebetalt fra sundhedspersonen efter den foreslåede § 8, vil dog fortsat skulle afholdes af den pågældende selv.

Det må derfor antages, at de pågældende sundhedspersoner fortsat vil tegne forsikringer til dækning af erstatningsansvaret for disse skader, samt øvrige skader, der ikke er dækket af patientforsikringsordnin-